

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122237333
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6122237333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, reg. č. CHE-496.825.067, zastúpeného: Hudec, s.r.o., advokátska kancelária, Lazaretská 23, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 855 260, proti žalovanému: H. A., N. XX.XX.XXXX, C. A. V. XX, XXX XX R., štátny občan SR, o zaplatenie 300,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalobcovi náhradu trov konania od žalovaného **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 08.02.2022 a postúpenej Okresnému súdu Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „prvoinštančný súd“) dňa 12.07.2022 sa domáhal žalobca voči žalovanému zaplatenia sumy 300,8 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 19.10.2018 zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách č. 30927509, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou vystavených faktúr, preto právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle bodu 2 zmluvy a všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.04.2020. Následne sa žalobca pokúsil o mimosúdne urovnanie dlhu. Žalovaný však na výzvu nereagoval.

3. Žalobca na preukázanie dôvodnosti nároku k žalobe pripojil listinné dôkazy: Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30927509 uzavretú dňa 19.10.2018, faktúry, Odstúpenie od Zmluvy o postúpení verejných služieb zo dňa 16.08.2019, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020, poslednú výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 18.01.2022.

4. Žalovaný sa písomne nevyjadril k žalobe a jej prílohám, ktorá mu bola doručená oznámením na úradnej tabuli súdu dňa 07.10.2022 v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) a § 116 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Súd žalovanému doručil poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, mlčanlivosti, potvrdenie spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadril, v lehote ktorú

vo výzve určil, na adresu uvedenú v registri obyvateľov v súlade s § 106 ods. 1 písm. a) CSP dňa 06.10.2022 (§ 111 ods. 3 CSP). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

5. Podľa § 219 ods. 3 CSP, o veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Podľa § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd z dôvodu, že boli splnené zákonné podmienky podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže ide o spotrebiteľský spor a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

8. S poukazom na citované zákonné ustanovenie bol v spore dňa 10.10.2022 verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu a zverejnené na webovej stránke súdu dňa 07.10.2022.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi uvedenými v bode 2. odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách č. 30927509 (č.l. 16-18 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Röntgenova 26, 851 01 Bratislava, IČO: 35 701 722 uzavrela so žalovaným dňa 19.10.2018 zmluvu, ktorou sa zaviazala zriadiť a poskytovať služby satelitnej televízie žalovanému a žalovaný sa zaviazal platiť cenu a poplatky v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy bola služba satelitnej televízie - základný balík, SATELIT Maxi spolu so zariadením s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému cenu poskytnutých služieb faktúrami č. 1810107221 zo dňa 22.10.2018, č. 1811106631 zo dňa 21.11.2018, č. 1812105908 zo dňa 19.12.2018, č. 1901105277 zo dňa 21.01.2019, č. 1902104331 zo dňa 21.02.2019, č. 1903103486 zo dňa 20.03.2019, č. 1904102801 zo dňa 18.04.2019, č. 1905102058 zo dňa 22.05.2019, č. 1906101274 zo dňa 20.06.2019, č. 1907100781 zo dňa 19.07.2019, č. 1909130611 zo dňa 23.09.2019.

Faktúrou č. 1810107221 zo dňa 22.10.2018 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému sumu 9,60 Eur Diferencia SATELIT Maxi za obdobie 01.11.2018-30.11.2018 a nájom koncového zariadenia - prvé za to isté obdobie 1,50 Eur spolu 11,10 Eur. Faktúrou č. 1811106631 zo dňa 21.11.2018 vyfakturoval žalovanému zaplatenie sumy 17,70 Eur (Diferencia SATELIT Maxi za obdobie 01.12.2018-31.12.2018 9,60 Eur, nájom koncového zariadenia - prvé za to isté obdobie 1,50 Eur SATELIT Extra HU plus za to isté obdobie 6,60 Eur, faktúrou č. 1812105908 zo dňa 19.12.2018 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému sumu 14,40 Eur za tie isté služby, ako sú uvedené v predchádzajúcej faktúre, za obdobie od 01.01.2019-31.01.2019 (9,60 Eur, 1,50 Eur, 3,30 Eur). Faktúrou č. 1901105277 zo dňa 21.01.2019 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému zaplatenie sumy 16,40 Eur za nájom koncového zariadenia - prvé za obdobie od 01.02.2019 - 28.02.2019 1,50 Eur, prerušenie služby pre neplatenie za obdobie od 01.01.2019-31.01.2019 14,90 Eur, faktúrou č. 1902104331 zo dňa 21.02.2019 vyfakturoval právny predchodca žalovanému zaplatenie sumy 1,50 Eur za nájom koncového zariadenia - prvé za obdobie od 01.03.2019-31.03.2019, faktúrou č. 1903103486 dňa 20.03.2019 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 1,50 Eur za nájom koncového zariadenia - prvé za obdobie 01.04.2019-30.04.2019, faktúrou č. 1904102801 dňa 18.04.2019 vyfakturoval právny predchodca žalovanému sumu 1,50 Eur za nájom Koncového zariadenia - prvé za obdobie 01.05.2019-31.05.2019, faktúrou č. 1905102058 zo dňa 22.05.2019 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 1,50 Eur za nájom Koncového zariadenia - prvé za obdobie 01.06.2019-30.06.2019, faktúrou č. 1906101274 dňa 20.06.2019 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 1,50 Eur za nájom koncového zariadenia - prvé za obdobie 01.07.2019-31.07.2019, faktúrou č. 1907100781 zo dňa 19.07.2019 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 1,50 Eur za nájom

Koncového zariadenia - prvé za obdobie 01.08.2019-31.08.2019. Faktúrou č. 1909130611 zo dňa 23.09.2019 vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanému aktivačný poplatok v sume 30 Eur, diferencia Základný balík na Maxi 3,30 Eur, doplatok Extra HBO 6 Eur, pokuta - nevrátenie Scart/HDMI kábla 3 Eur, pokuta - nevrátenie Diaľkového ovládača 10 Eur, pokuta - nevrátenie Koncového zariadenia 50 Eur, pokuta - nevrátenie Smart karty 19,90 Eur, pokuta - nevrátenie Zdrojového kábla 10 Eur, pokuta - porušenie záväzku viazanosti 50 Eur, základná inštalácia technikom 50 Eur, spolu za fakturované obdobie od 01.09.2019 do 30.09.2019 232,20 Eur.

11. Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zák. č. 351/2011 Z.z.“) zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

12. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

13. Podľa § 43 ods. 12, 13 citovaného zákona, účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov. 20)

Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

14. Podľa § 52 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, na zriadenie právnickej osoby je potrebná písomná zmluva alebo zakladacia listina, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.
Právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak.

20. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na prejednacom princípe, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právne úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov súdom má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami a o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ustanovenia § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ustanovenie § 151 a 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany. Skutkové tvrdenia upravuje ustanovenie § 150 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia a spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinností tvrdiť, teda kto a aké tvrdenie má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti tak znamená, že je potrebné uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Ak žalobca v žalobe vôbec netvrdil, že by postupca pred postúpením pohľadávky uskutočnil písomnú výzvu (ktorú predpokladá ustanovenie § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z.), potom sa nemôže odvolávať na nepopretie skutkových tvrdení žalovaným, lebo popierať, či nepopierať možno len to, čo je uvedené a nie niečo, čo v žalobe uvedené nie je. Domnienka v zmysle § 151 ods. 1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení platí len pre uvedené skutkové tvrdenia. Žalobca tak nemôže úspešne tvrdiť ani nesplnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie sporu bez pojednávania (§ 297 písm. b) CSP), lebo tam obsiahnutá podmienka, že „skutkové tvrdenia strán nie sú sporné“ sa logicky viaže len ku skutkovým tvrdeniam, ktoré sú v žalobe uvedené a nie k tým, ktoré v nej nie sú, hoci v nej mali byť bezpodmienečne uvedené a ktorých neuvedenie má za následok zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia. V danom prípade žalobca spolu s podanou žalobou nepredložil dôkaz o doručení výzvy, resp. odstúpenia od zmluvy (či doručovania do sféry dispozície žalovaného), žiadnu takú výzvu ani netvrdil, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku. Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby, lebo má za následok, že súd nemá žalobcom za preukázané, že žalobca ako tvrdený postupník platne nadobudol pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní.

21. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a jej dôvodmi, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov žalobcom a po vykonanom dokazovaní žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu

zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby je nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čo samo o sebe je dôvodom pre zamietnutie žaloby bez ďalšieho. Preukázaná však nebola, ani jej súdna vymáhateľnosť, čo by viedlo k zamietnutiu žaloby aj keby žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, čo však neurobil.

22. Aktívnu vecnou legitímáciou žalobcu sa súd zaoberal ex offa, nakoľko bola uplatňovaná pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovaným uzavretý s telekomunikačným podnikom spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup či prekvapivý názor súdu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/38/2020 totiž otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci“. V kontradiktórnom sporovom konaní neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu, či jeho časti. Nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhovieť mu v žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže sa nejedná o odstraňovanie väd podania, na ktoré dopadá ustanovenie § 129 CSP. Preto bolo na žalobcovi, aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku, čo sa nestalo. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca, ale telekomunikačný podnik - obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ktorej predmetom podnikania zapísaným v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb (zriaďovanie a prevádzkovanie verejnej telekomunikačnej siete) a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený popiera alebo nie.

23. Súd preto dospel k záveru, že v spore nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu, čo bol dôvod, pre ktorý súdu nezostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca v spore uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi spoločnosťou DIGI Slovakia, s.r.o. a žalovaným ako fyzickou osobou, nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani v Občianskom zákonníku, upravená je v osobitnom zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Niet tak pochýb, že medzi žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. išlo o spotrebiteľský občianskoprávny vzťah.

24. Táto zmluva bola uzavretá podľa zák. č. 351/2011 Z.z., pričom spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. je v nej označená ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Žalovaný bol v zmluve označený ako „Účastník“, ktorým sa podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb. V § 43 zák. č. 351/2011 Z.z. označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ je obsiahnutý odsek 13 podľa ktorého, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu

tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Ustanovenie § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. predstavuje k ustanoveniu § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (lex specialis), ktorého cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchýlne od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z., teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je napriek tomu nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho akéhokoľvek peňažného záväzku voči Podniku. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. je právnym úkonom odporujúcim zákonu a preto absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.03.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, že teda k postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslaní žalovanému viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Za výzvu podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. možno považovať Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16.08.2018, avšak doručenie tohto odstúpenia účastníkovi nebolo preukázané. Žalobca tak nepredložil žiaden dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému, navyiac žalobca vôbec netvrdil, že taká výzva bola uskutočnená a teda nevyhnutná pre splnenie zákonných podmienok postúpiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobcu, ktorý deň bola vyhotovená a kedy bola doručená žalovanému. Pre úplnú absenciu takéhoto konkrétneho skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovaným.

25. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie súdu predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020, ale bez dôkazu, že bolo doručované žalovanému. Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnúť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka, nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zák. č. 351/2011 Z.z. tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil.

26. Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol a ďalšie dokazovanie nevykonal. V prejedávanej veci hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur, išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia (t.j. tie, ktoré boli uvedené v žalobe, čo logicky neplatí pre skutkové tvrdenia, ktoré v nej žalobca vôbec neuviedol, hoci ich uviesť mohol a mal) neboli sporné, preto nebolo potrebné nariadovať pojednávanie (§ 297 písm. b) CSP). Nariadenie pojednávania by tu bolo úplne nehospodárne a nič by nemohlo zmeniť na závere súdu o nedôvodnosti žaloby (keďže účelom

pojednávania, ani postupu podľa § 181 ods. 2 CSP v žiadnom prípade nie je nahrádzať pasivitu žalobcu a nesplnenie jeho povinností (uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), a už vôbec nie oznámiť mu aké tvrdenie alebo dôkazy má ešte uviesť alebo predložiť, aby bol v spore úspešný).

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní bol síce v celom rozsahu úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od

rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.